

LETIŠTĚ VYSOKOV

ČTYŘSTOVKA

Petr Seibrť
Aeroklub Náchod - letiště Vysokov

Čas letí rychleji než větroň na přeskoku a máme tu rok 2022. Zimě pomalu dáváme sbohem a začíná obvyklý jarní kolotoč. Údržba areálu, plochy, našich převážně bílých miláčků a s tím spojené pojistné certifikáty, ARC, roční prohlídky, přebalení padáků. Dále pak příprava členské schůze, jarní teoretické školení, kontrolní lety po zimní přestávce s nácvikem vývrtek, zábran a vybírání pádů, spirál, přistání do omezeného prostoru a další a další.

Tento rok je pro nás v něčem odlišný. O jedné březnové sobotě se ve Vile - dobře známé maringotce u lesa na vysokovské letišti, schází parta plachtařů - přeletářů a začíná kout pikle. Výsledkem sezení je konstatování, že už bylo dost létání kolem komína.

Nevím, kde tento výraz vznikl, patrně na letišti v Novém Městě, kde se opodál nachází vysoký tovární komín místní fabriky Ammann, dříve Stavostroj. Pilot větroně se při svém plachtění drží neustále v dostatečné výšce tak, aby vždy doklouzal k tomuto komínu a tudíž i na letiště. Nikdy nepřekoná „point of no return“, tedy bod, za kterým už mu výška nestačí na dolet domů. Jenže to správné dobrodružství většinou začíná právě až za tímto bodem.

V letošním roce se chceme věnovat sportovnímu létání a to znamená opustit bezpečí známého okolního terénu a vydat se někam dále od komína. Je to i za cenu toho, že UL motorová vlečná Samba bude více létat po vzdálenějších letištích pro větroně, které už nedoklouzaly domů a zároveň budeme připraveni na jízdy s transportním vlekem pro piloty, kterým to nedalo na některé letiště a přistáli v poli.

Plány nejsou malé, takový pětisetkilometrový přelet, to už je výzva. Nakonec se domluvíme, že kdo létá pod třista kilometrů, létá pod svoje limity a tím je vše dáno.

A jak to všechno na konci sezóny dopadlo? Samba letěla na záložní letiště třikrát, na poli jsme byli s „trandákem“ pouze jednou, za to v Polsku. Pětistovka bohužel opět nepadla žádná. Stále čeká na odvážného pilota, který ji v historii vysokovského plachtění poprvé zdolá. Oproti tomu třístovky, ty značně přibýly. Celkem jich bylo uletěno šestnáct. A k tomu velmi pěkný bonus - čtyři ulétuté čtyřstovky v jednom dni. A právě o tom jsou následující řádky.

Obsah

Předmluva	str. 1
Dobrá příprava-polovina úspěchu	str. 7
Vítr zlobí	str. 9
Společný výlet na Bezděz.....	str. 13
Vzpomínka na Miletín.....	str. 16
Kapaliny na palubě	str. 18
Když slunce nesvíí	str. 19
Trápení na dokluzu.....	str. 24
Doma.....	str. 27
Fotky, přílohy.....	str. 28

Dobrá příprava-polovina úspěchu

Již několik let sním o přeletu FAI 500 km, hronováky označovaném jako VÚP (východočeská univerzální pětistovka, správně trojúhelník o délce 500 km s odletem z ramene), ale bohužel, vojáci si dnes rezervovali prostor TRA na jihu pro svoje létání, tudíž tudy letět nemohu. Burdýšek včera navrhoval letět poněkud opatrnější trať VÚT (východočeská univerzální třístovka), ale to se mi nechce. Počasí bude pěkné a třístovek bylo letos už dost.

Hlavně to chce trefit správnou oblast a do ní naplánovat trať. Počasí nemusí být v každém koutě země stejné a u delších tratí může nastat problém v tom, že část trati nebo otočný bod povede například rozsáhlým rozpadem, zastíněním nebo dokonce přeháňkou či bouřkou. To je pak velké trápení a někdy je nutné trať za letu změnit, abychom se vyhnuli předčasnému přistání do pole. Při plánování se tomu snažím předejít, ale ne vždy to vyjde.

Tak pro dnešní den už mám asi jasno. Žádný trojúhelník, ale polygon. Start letiště Vysokov, 1. otočný bod Doksy u Máchova jezera, 106 km směr západ. 2. otočný bod Oldrzychovice Klodzkie, městečko v Polsku 42 km jihovýchodně od nás, někde mezi Klodzkem a Bystrycou Klodzkou, 3. a poslední otočný bod Kozákov, všem plachtařům dobře známý kopec u Semil a pak už 64 km domů na naše letiště. Celkem 425 km. Trať posílám mobilem kamarádům k posouzení.

Než se vykopu z domova, přichází reakce od Burdýška. Ten má od australanů koupenou plachtařskou aplikaci Sky Sight a její předpovědi jsou poměrně úspěšné. Můj záměr mi schvaluje, jen mírně upravíme trať a to následovně. Start Vysokov, 1. OB hrad Bezděz (100 km směr západ), 2. OB Bozskow, 35 km severozápad na úpatí Sovích hor v Polsku, někde mezi Klodzkem a Nowou Rudou, 3. OB UTURN, nám dobře známý otočný bod z VÚT (východočeské univerzální třístovky) poblíž Mnichova Hradiště a pak už 73 km domů na náš vysokovský kopec. Celkem 408,7 km. A je rozhodnuto. Tak honem na letiště!

Jen ta předpověď větru mi dělá starosti. Má foukat od severovýchodu a to je pro starty z našeho letiště ta nejhorší možná varianta. Přeskolení na M35, kterou máme půjčenou od kamarádů z Medlánek a Michal na ni bude létat na soutěži historických kluzáků HOP 2022, budeme muset odložit na jindy. Tak si dá Michal tu čtyřstovku s námi na své Fešandě (ASW-24).

Správce úloh: Otočné body

	Otočné body	Spravuj	Výkon	Zavři

 S: LKNACH
Linie - Šířka: 1.0km

 T1: 063 BEZDES 100 km
Cylindr - Poloměr: 0.5km 279°

 T2: 056 BOZSKOW 132 km
Cylindr - Poloměr: 0.5km 90°

 T3: 036 UTURNOVA 104 km
Cylindr - Poloměr: 0.5km 272°

 F: LKNACH 72.9 km
Linie - Šířka: 1.0km 100°

Přidej otočný bod

Správce úloh: Otočné body

	Otočné body	Spravuj	Výkon	Zavři

 S: LKNACH
Linie - Šířka: 1.0km

 T1: 098 DOKSY 106 km
Cylindr - Poloměr: 0.5km 280°

 T2: 194 OLDZRYCHOVICE KLODZ 149 km
Cylindr - Poloměr: 0.5km 99°

 T3: 009 KOZAKOV 106 km
Cylindr - Poloměr: 0.5km 285°

 F: LKNACH 64.2 km
Linie - Šířka: 1.0km 108°

Přidej otočný bod

Počet ramen: 4, vzdál. 409 km (Rychlostní)

Uprav bod		▼
	Reverz	Smaž vše

Počet ramen: 4, vzdál. 425 km (Rychlostní)

Uprav bod		
▲	Reverz	Smaž vše

Vítr zlobí

Vše už máme vytahané z hangáru a narovnané u lesa na prahu dráhy 1.3. První na našem mini startovním gridu a zároveň jako zkušební chroust stojí Burdýšek s ASW-15, OK-1515, druhý já s Vosou OK-6500, třetí Tomáš se žlutou Vosou OK-5622 a poslední nejbližší k lesu Michal s ASW24 OK-6868. O místa na gridu se nikterak nepereme, není důvod taktizovat. Je ale pravda, že letět první nebývá vždy úplně populární. O tom se letos už jednou přesvědčil Burdýšek, kdy odstartoval do nejistého počasí, ve vzduchu se příliš dlouho neudržel a přistál. My ostatní jsme díky jeho průzkumnému letu ani nevzlétli, uklidili éra a jeli domů.

Dnes jsme naše miláčky nastrkali na start tak, jak jsme je vytáhli z hangáru a Burdýšek vyhrál. Slibuji, že příště budu dělat na oplátku chrousta já. Michal je poslední záměrně, neboť nás jako vlekář musí nejdříve dostat do vzduchu a pak počkat na Pavla, který má dnes s maminkou návštěvu u lékaře a přijede později. No co. Michal má nejlepší éro, tak nás po cestě někde dožene a samozřejmě předežene. Jen ten vítr, ten se mi nelíbí. Proto ještě všem udělám krátkou přednášku o turbulenci za novým hangárem, drátech vysokého napětí po první zátáčce vlevo, závětří za radechovským svahem a vhodné ploše u Kramolny pro případ nouzového přistání. Z protáhlých obličejů vidím, že kluci poslouchali. Asi jsem je neměl tak děsit, ale po těch pár letech strávených tady na kopci už vím, o čem mluvím. Ještě než nasedneme do kokpitů, přijíždí Pavel a ujímá se vlečné Samby. Michal se může jít v klidu připravit, Pavel si to dnešní „báječné“ počasí vyžere sám a vyvleká nás všechny.

Sledujeme první start. Kluci to zvládají dobře, i když je vidět, že turbulence s nimi pěkně cvičí. Teď už jsem na řadě já. „Tango 33, 6500 na zkoušku.“ „Máš to pětkou.“ „Ty taky pětkou, můžeš napínat.“

A jedeme. Na turbulenci za hangárem jsem byl připraven. Dost to fouká zleva a Samba moc nestoupá. Pavel místo otočení první zatáčky vlevo o 90 stupňů pokračuje mírně vlevo a táhne mě na svah směrem k Dolní Radechové. Uf. Nejhorší máme za sebou a teď už jsme na nafoukávaném svážku, který nás pěkně podrží a nedovolí nám klesat. V duchu chválím Pavla, jak se skvěle rozhodl a zvolil tuto variantu. Za ty roky vlekaření, co nemáme Túču, už prostě vyžrál k naprosté dokonalosti.

Letíme po svážku, jak Samba tak já, krásně vybočení proti větru, abychom vyloučili snos větru a na konci svahu se vypínám asi ve 450 m nad letištěm. Ten stoupák tady je moc pěkný a kdyby ne, vítr mně donese zpátky domů. „Vypnuto a díky.“ Jsem ustředěný ve stoupáku a mobil mi ho průměruje na 1,8 m/s. To by šlo.

Pozoruji kamarády při jejich startech. Všímám si, že žlutou Vosu táhne Pavel jinou trasou, asi k tomu má důvod. Když probíhá poslední start, Pavel už předem po rádiu hlásí Michalovi, ať se připraví na silnou turbulenci. Tak to jsem měl dnes kliku. Můj start byl oproti těm ostatním naprosto pohodový.

Letím rovně proti větru až někam za Hronov a stále stoupu. Není důvod nějak spěchat, čekám, až ostatní dostoupou do odletové výšky. Počasí slibuje pěkný zážitek, ta čtyřstovka je dnes reálná. Vracím se zpátky po větru a stále stoupu rovným letem. Občas udělám zatáčku a hledám, kde jsou ostatní. „Á, támhle směr Žernov je Burdýšek“, někde pod ním musí být i Tomáš. Už i jeho vidím. Michal je pode mnou. „Pánové, jak jste na tom, můžeme vyrazit?“ Letím do vyčkávacího prostoru na návětrnou stranu odletové pásky a čekám.

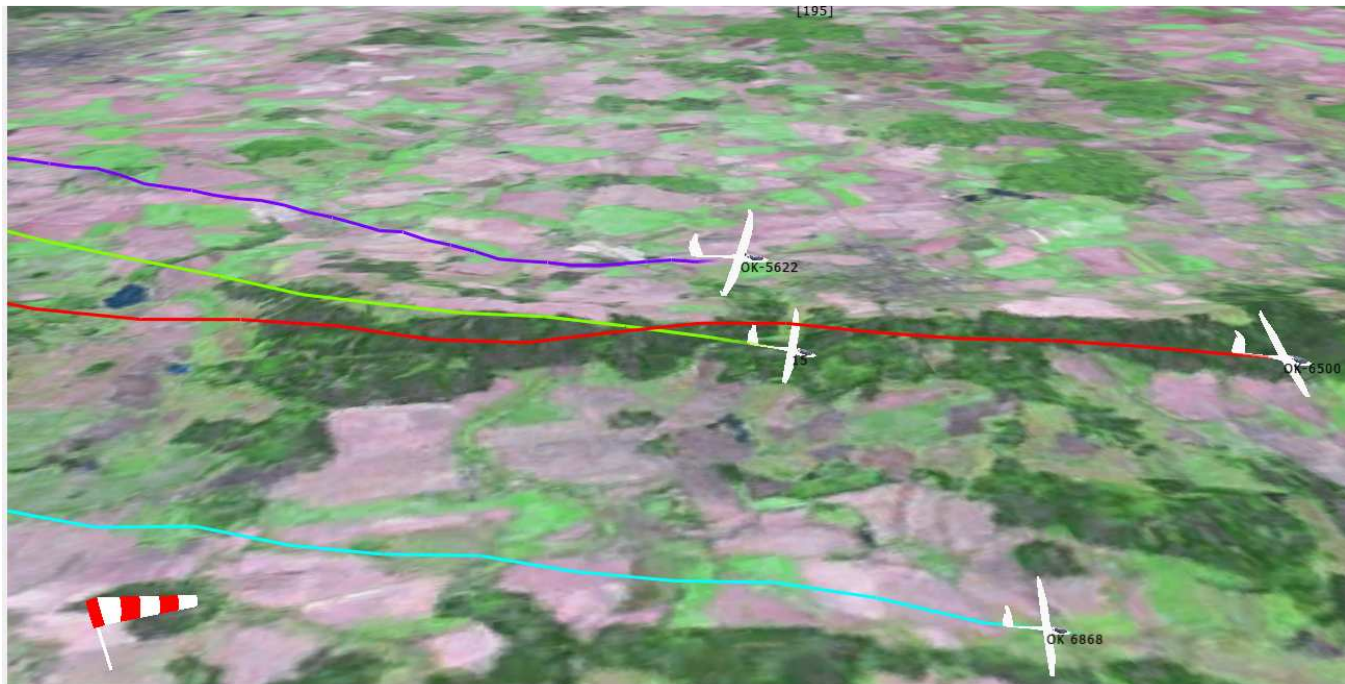
Burdýšek právě vyrazil, vidím, jak právě na zvýšené rychlosti proletěl startovní páskou. Tomáš už je na stejné výšce jako já, jen ještě musí doletět proti větru od České Skalice.

Tak ještě pár kruhů nebo spíše okruhů pod základnou a už vidím Toma v levé zatáčce, jak jde do pásky.

Má o něco více výšky, já zase rychlosti. Páskou prolétávám pár chvil po něm. Je 18 minut po poledni, výška 1800 QNH, tak jdeme na to. Toma jsem předlétl, mám ho o 100 m výše po levé ruce a mířím trochu severněji od kurzu, je tam pěkný mrak nebo spíše několik mraků. Tři nenápadné kroužky nám nadělí 300 m výšky a jsme téměř v základně.

Na úrovni Hajnic a Liščí hory dolétáváme Burdýška. Jen se nad ním zhoupneme a letíme dál. Máme necelých 1000 m nad terénem, stoupání 1,3 m/s, tak pár kruhů a pokračujeme, snad to někde bude silnější. Kousek u Zvičiny vidím Burdýška, mířím k němu a lehce pod základnou kličkuji, abych setrval ve stoupání co nejdéle. Tomáše mám v závěsu. A už vidím i Michala, právě se řadí do stoupáku pod Burdýška. To nás dojel hodně rychle. Nad klukama udělám zatáčku, ale tohle stoupání není pro mě, letím dále. Jen abych toho nelitoval.

Už jsme zase v 1000 m nad terénem zhruba na úrovni hradu Pecka. Odbočuji vlevo na náslunečnou stranu mraku a nic. Kluci, kteří letí za mnou to vzali vpravo, tak se k nim rychle vracím. Ale stoupáním 0,5 m/s opovrhují.

SČ	Čas	Tl. výška	AGL	vario	prům....	v	dt	dH	prům.ry...	Vzdálenost	klouzavost	Vzdál.od ...	Vt	Vprům	Klouz. do cíle	Vtr	IAS	TAS	Kurz	GPS výš.
OK-6500	12:38:28	1671m	1112m	-1,3m/s	-0,3m/s	133km/h	00:07:56	-134m	125km/h	16,6km	124	32,1km	95,2km/h	95,0km/h	302	71°/23km/h 106,1km/h	115,1km/h	285°	1717m	
OK-6500	12:38:28	1635m	1025m	-2,3m/s	-1,2m/s	148km/h	00:03:24	-244m	137km/h	7,8km	32	31,3km	79,2km/h	79,2km/h	311	71°/23km/h 120,1km/h	130,0km/h	284°	1723m	
OK-6868	12:38:28	1465m	887m	-0,7m/s	-0,8m/s	157km/h	00:03:05	-152m	140km/h	7,2km	47	31,8km	122,3km/h	122,3km/h	362	92°/11km/h 137,4km/h	147,6km/h	290°	1523m	
OK-5622	12:38:28	1717m	1100m	1,1m/s	-0,2m/s	148km/h	00:07:05	-89m	131km/h	15,5km	174	31,2km	92,0km/h	92,0km/h	292	71°/23km/h 119,9km/h	130,4km/h	286°	1831m	

Pěkně pohromadě. Výstřižek z programu See You, ve kterém si můžeme přehrát záznamy z našich palubních GPS záznamových zařízení (loggerů).

Společný výlet na Bezděz

Je to tady dost zastíněné, mraky rozcupované a tak hledám nějaký mrak na sluníčku. Mírím více k severu směr Paka a výška ubývá. Prokloužu asi 8 kilometrů. Tak stoupání zase 0,5 m/s, ale o 250 m níže. No to je prima. Kluci se vydali za mnou, naštěstí trefili stoupák přímo na komoru. Zapadnu pod ně a už to společně s nimi šroubuji nahoru. Průměrem 2,1 m/s se vracíme pod základnu. Tomáš vyrazil k dalšímu pěknému mraku blíže k Jičínu a kluci za ním. Já se držím proti větru, který mně sfoukává zpátky na kurz k otočnému bodu a vybírám si jiný mrak, který není tak hezký, ale nebudu si zbytečně zvyšovat uletěnou vzdálenost. Začínám kroužit, kluci stále letí. No není to tu špatné, 5 kruhů, zisk 250 m výšky a jedu dále.

Před sebou mám hrad Trosky a rozhlížím se po ostatních. Vidím jen Burdýška zhruba na stejné výšce asi 5 km jižněji. Přelétávám nad otočným bodem UTURN, ten mám v plánu dnes jako poslední otočňák. Odbočím více ke sluníčku a nalétávám stoupák nad Prachovskými skalami. Chvilí mi trvá, než ho ustředím a slyším Burdýška, jak hlásí po rádiu, že má něco přes dva metry. Musel bych se trochu vrátit a tak zůstávám ustředěný v tom svém stoupáku, ale Burdýšek očividně stoupá rychleji. Teď se k němu přidal i Tom. Kousek přede mnou si zase tvrdošjně drží svůj stoupák Michal. Dobře, vezmu to přes Michala a pojedou dále. Jenže chyba. Michalův stoupák mi nic nepřidá, zato Burdýšek i Tom mají kousek za mnou už o zhruba třista metrů více. Vracet se k nim nebudu, jedu dál.

U Mnichova Hradiště jsme zase všichni náchoďáci pěkně pohromadě, akorát rozházení v odlišných letových hladinách. Přibírám s Michalem trochu výšky a kluci nám ulétají. Než doberu, Burdýška ani Toma už nevidím. Letím nejkratší cestou k Bezdězu. Právě mně předjíždí Michal. No jo no, Fešandě se rovnat s Vosou nemůžu, tak mi alespoň najde nějaký stoupák.

Další chyba. Zbytečný kruh, ztráta energie a také Michala. "Kde ksakru je?" Ještě před chvílí jsem byl v čele, teď mi všichni zmizeli. Ale nevěším hlavu, tak to v tom našem poletování chodí. Jeden dobrý stoupák a všechno bude jinak. Michal i Tom mají otočeno (proletěli sektorem prvního otočného bodu) a mažou zpátky. Mírím severně nad otočný bod. Je tam velikánský černý mrak a Burdýšek právě hlásí trojku (stoupání 3m/s).

Najedu pod mrak ve chvíli, kdy ho Burdýšek opouští. „Tak kdepak to je? Tady.“ Vário mi skáče ke 4 m/s. Mrak nade mnou je ze spoda tak černý, až jde z něho strach. Kouknu se dolů a prohlížím si hrad Bezděz. Z této výšky vypadá ještě majestátněji, než ze země. Blížím se k základně, kolem se stmívá a tak dříve, než mně pohltí černočerná tma, rovnám do přímého letu směr otočný bod. Stačí uletět pár metrů a jsem v sektoru (0,5 km kruh se středem přesně na hradě). Kluci odlétali více jižněji, já to беру opět severněji na návětrnou stranu kurzu. Výšky mám dost a tak trochu přitlačím, ať mi to proti tomu větru rychleji utíká.

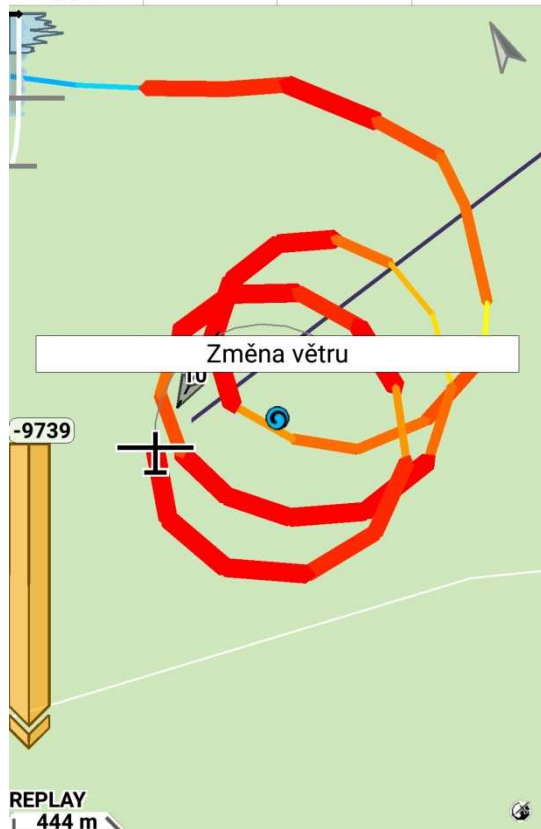
Po 15 km nalítávám pěkný stoupák západně od Mnichova Hradiště na hraně lesního komplexu. Níže vidím Toma, jehož žlutá Vosa svítí na pozadí tmavého lesa a tak mu udávám svoji polohu. Kde tu výšku prohospodařil? Je tak o 4 stovky níže. „Tome, jsem západně od Mnichova Hradiště, v ose dráhy letiště.“ Míří pode mně. Při kroužení se trochu rozkoukávám po okolí a vidím obě ASWěčka vykružovat svoje zatáčky, 15 nahoře, zhruba v mé výšce a 24 dole, asi o 300, 400 m níže. Burdýšek vyráží dále a já letím za ním. Tom a Michal mají podobnou výšku, tak si tady kluci vzájemně pomůžou.

Burdýška mám po pravé ruce asi o dvě stovky výše a pěkně se za ním vezu. Právě točí doprava, tak já zkusím očuchat mrak trochu dále. Kdo bude mít slabší stoupání, přidá se pod toho druhého. Točím a očividně stoupu rychleji. Hlásím průměr 2,1 m/s, ale Burdýšek tvrději drží svůj stoupák. Místo něho ale pode mně přilétá Michal. Máme strop a letíme dále.

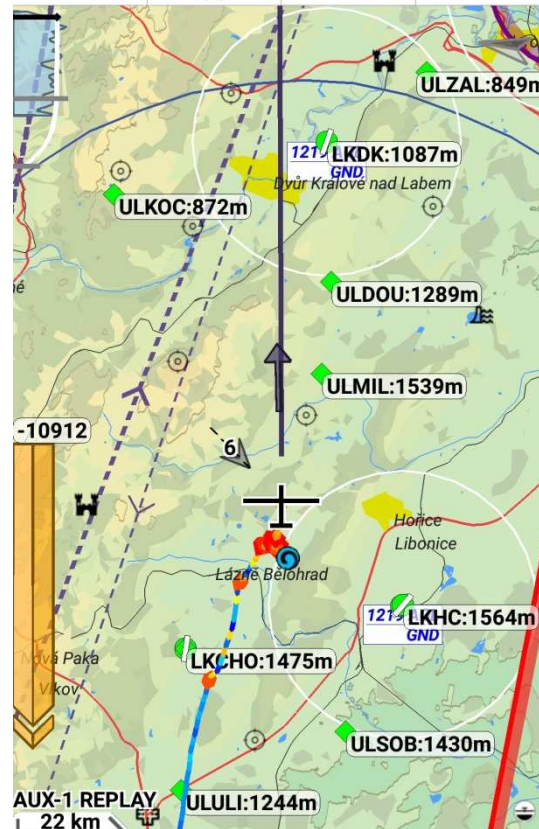
Tomáš se někde opozdil, teď už si musí pomoci sám. Jižně od lomu u Mladějova (SZ od Jičína) nalétávám silný stoupák. Hlásím do rádia: „Tady to je“, ale Burda jede dále. Kroužím a ručička vária mi tancuje kolem číslice 4. Tak to si nechám líbit. Jsou dvě hodiny odpoledne, sluníčko hřeje na plný výkon a i stoupáky díky tomu začínají být silnější. Proto zvyšuji přeskokovou rychlost až ke 140 km/h. V Jičíně na pár kruhů doberu 300 m a mířím směr Konecchlumí. Potkávám Burdýška. Pouze se nad ním zhoupnu a frčím dále. Další mrak a vário skáče k 7 m/s. Průměrem rovných 4m/s vystoupu 600 m a čudím dále. Základny mraků už jsou v 2200 QNH, to znamená nad mořem Jaderským. Pokud by to takovéhle bylo všude, tak jsem za chvíli doma.

056 BOZSKC	STS zisk	STS prům	STS 30s
70.2 _{km}	559 _m	4.4 _{m/s}	5.6 _{m/s}
55°»			

OB ETE	Cíl ETE	Cíl vzdál	V úl prům
44'48	03:04	243 _{km}	81.8 _{km/h}
	36		

Vzpomínka na Miletín

A hele, hluboko pode mnou městečko Miletín, a za ním jihovýchodním směrem práškařská plocha, zakončená stohem slámy. Tam já to znám velmi dobře. Strávil jsem zde jedno parné srpnové odpoledne.

Vzpomínám, jak jsem tu předloni seděl s Orlíčkem při HOPu (soutěž Hronovské Orlíkovské Přeháňky). Chyběl tehdy jeden stoupák a mohl jsem být ten den klidně na bedně.

Vezli jsme se celé startovní pole Orlíků po krásně napečené řádce směrem k Jičínu, severně od nás přšelo a u Trutnova byla namalovaná nádherná duha. Výjev, na který se nezapomíná. Chtěl jsem přidat ještě pár kilometrů navíc, což pod řadou nebyl žádný problém a proto jsem letěl dále, přestože mi intuice radila, abych už otočil zpátky domů. Jenže jsem na soutěži a tak budu závodit, každý chce přeci vyhrát. Když jsem ale za Jičínem udělal čelem vzad, s hrůzou jsem zjistil, že se řádka začíná rozpadat a cestu k domovu brázdí několik místních přeháňek. Jediná možnost byla mezi tím nějak proklíčkovat a doletět na sluníčkem ozářené plochy u Jaroměře.

Klouzal jsem a klouzal a mému mozku začalo pomalu docházet, že vítězství v téhle disciplíně rozhodně nebude a že pokud se chci vrátit domů, budu potřebovat klouzavost super bruse a nebo zázrak. Nic takového se ale nestalo. Jak jsem v klidném vzduchu vyklesával, dvorský svah nabýval obřích rozměrů, jak do výšky, tak i do šířky. Chtěl jsem přistát na letišti ve Dvoře Králové. Riskovat, že někde zadrhnu o zalesněný svah, se mi nechťelo. Naštěstí jsem tušil, že v těchto místech nějaká nouzová plocha je a včas jsem ji i našel. Při její prohlídce z vrchu nacházím mírné opadání a náznak obnovující se termiky. Bohužel, na udržení je to málo a tak hezky dozrívám. Ještě jedna výhledová zatačka, kontrola překážek v okolí a hlavně v předpolí, brzdy ven a jde se sedat. Stojánka z betonových panelů na východním kraji dráhy vyzývá dotknout se právě tam. Schválně sedám jako delší a to mi možná zachránilo život, minimálně život Orlíka. Když jsem si na zemi po přistání plochu prohlížel, abych si byl jistý, že je vše v pořádku, než si sem zavolám vlečnou, zjišťuji, že jeden betonový panel je položen nad ostatními Nevěřím svým očím. To je tedy dokonalá past na letadla!

Než se vrátím k mému Orlíčku, přistává žlutý Orlík. Alespoň tu nebudu sám. Společnost mi dělá můj kamarád Olda z Medlánek. Slunce zase začíná svítit a na nebi naskakují krásné kumulky. My se ale domů vezeme na laně v rytmu naší Samby (UL vlečné). První Olda, potom já. Ještě před startem jsme s Oldou museli lehce přemístit posed, který stál na kraji úzké dráhy. Snad nám místní myslivci odpustí, ale „safety first“.

Těsně před startem z miletínské plochy. Se Sambou pro nás přiletěl Pavel Semerák, křídlo mi drží Martin Husták, bývalý člen AK Broumov, který u nedalekého rybníka trávil dovolenou a přišel nám pomoci. Však jsem také za jeho služby musel pár chvil po startu nad rybníkem pořádně zamávat křídly jeho ženě a známým 😊

Kapaliny na palubě

Dnes jsem našťestí mnohem, mnohem výše a dvorský svah pode mnou poznám jen podle pásu lesa. Teď poletím chvíli rovně, výšky mám dost a další pěkné mraky se rýsují až někde u České Skalice. To je příležitost zbavit se kapalně zátěže. Nemyslím vody z křídel, kterou používají moderní větroně jako zátěž k dosažení vyšších rychlostí. Na to Vosa není zařízená. Myslím zátěž z močového měchýře. Za mladých let jsem vydržel v letadle nemočit klidně 7 hod., v současné době už se ale nehodlám trápit. Pohoda na palubě především.

Navíc jsem zvyklý každou chvíli pít, protože v kokpitu větroně je člověk jako ve skleníku. Mám za hlavou v poličce pro baterku a loger dvoulitrovou láhev s pitím a od ní vede hadička až k mé puse. Kdykoliv se chci napít, lehce kousnu do silikonového návstavce a už to teče. Nemusím se vůbec rozptylovat hledáním a naklápěním láhve.

A když to takhle pěkně teče dovnitř do břicha, ven to je podobně. U rozkroku mám gumový balónek s otvorem tak akorát pro mého, však víte co. Když je potřeba, stačí pouze přiložit. Z balónku vede hadička skrze podlahu větroně, takže veškerá odpadní tekutina proudí ven. Děkuji do Hronova za toto know how, které neskutečně zpříjemní dlouhé lety.

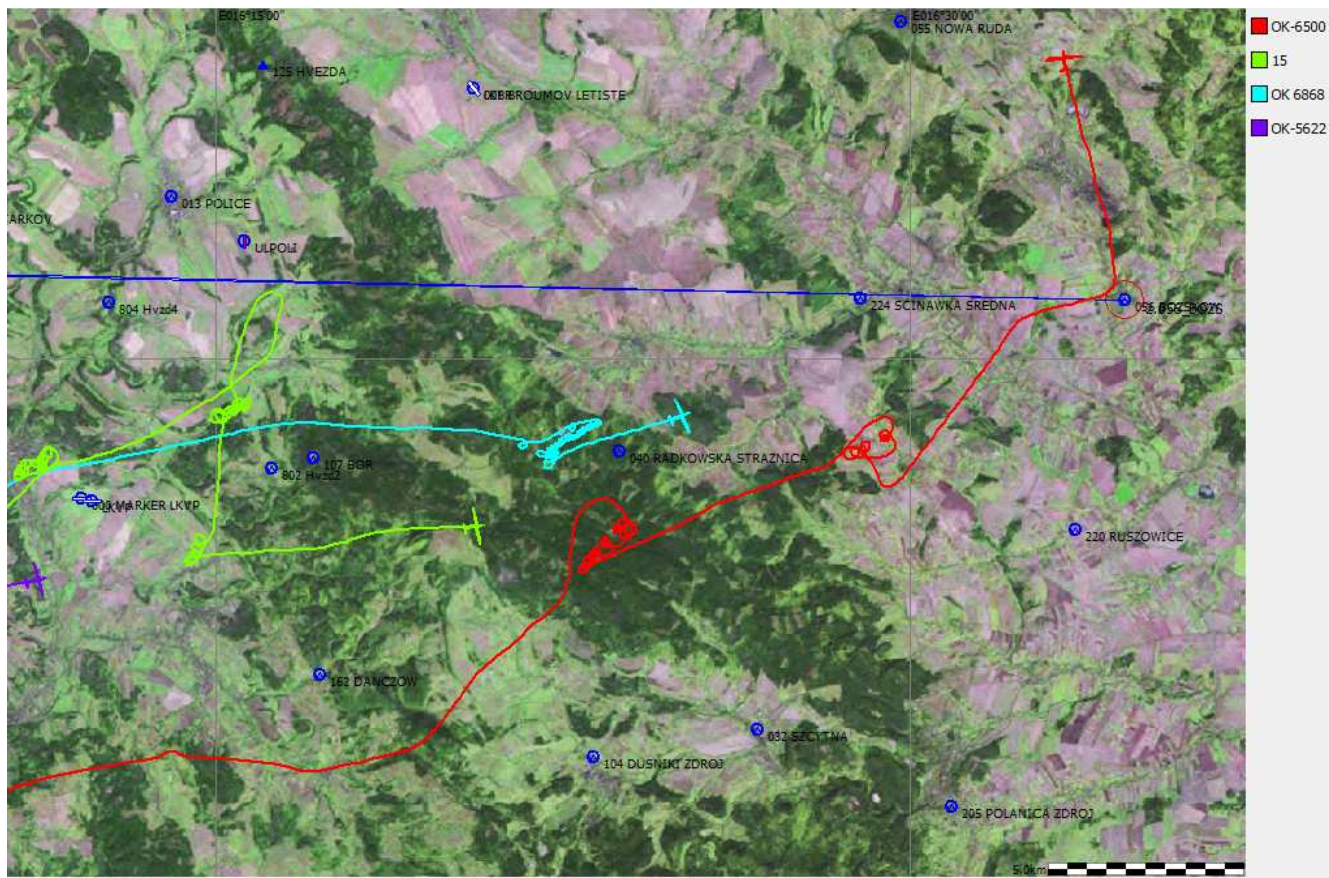
Když přestaly tekutiny proudit oběma směry, v klidu si zajedu pod mrak u Skalice. Krásně to vyšlo. „Tak kdepak je ten stoupák?“ Mrak rozsáhlý, kam až oko dohlédne a já tady stoupu ani ne metrem. „Hele, támhle točí nějaký brus.“ Rychle k němu na sluníčko. Stačí popolétnout o necelé dva kilometry a je to tady. Průměr 3,4 m/s a mohu pokračovat.

„No jo, ale kudy teď?“ Jsem hodně jižně od kurzu, což není špatně, protože severní stopa se mi zdá hodně zastíněná a mraky tam vypadají dost rozcupovaně. Moc se mi tam nechce. Prolétávám kolem našeho letiště a téměř s jistotou si jdu do stoupáku na kopce u Dobrošova. Průměr 2,7 m/s. Pomáhá mi nějaký Blaník. Nedokážu poznat, zda je novoměstský, protože ať dělám, co dělám, nemůžu ho dostoupat. Nevadí. Je to borec, a tak se povezu chvíli za ním. Jen bacha! Jsme blízko u základny a tam kam míříme, je všude pěkná tma. V rovném letu ho za chvíli dostoupu a když vidím, že ho nevidím, protože vlétává do cárů oblačnosti pod základnou, raději odbočuji o 45° směr Stolové hory v Polsku, je to přesně po kurzu na otočný bod Boškov.

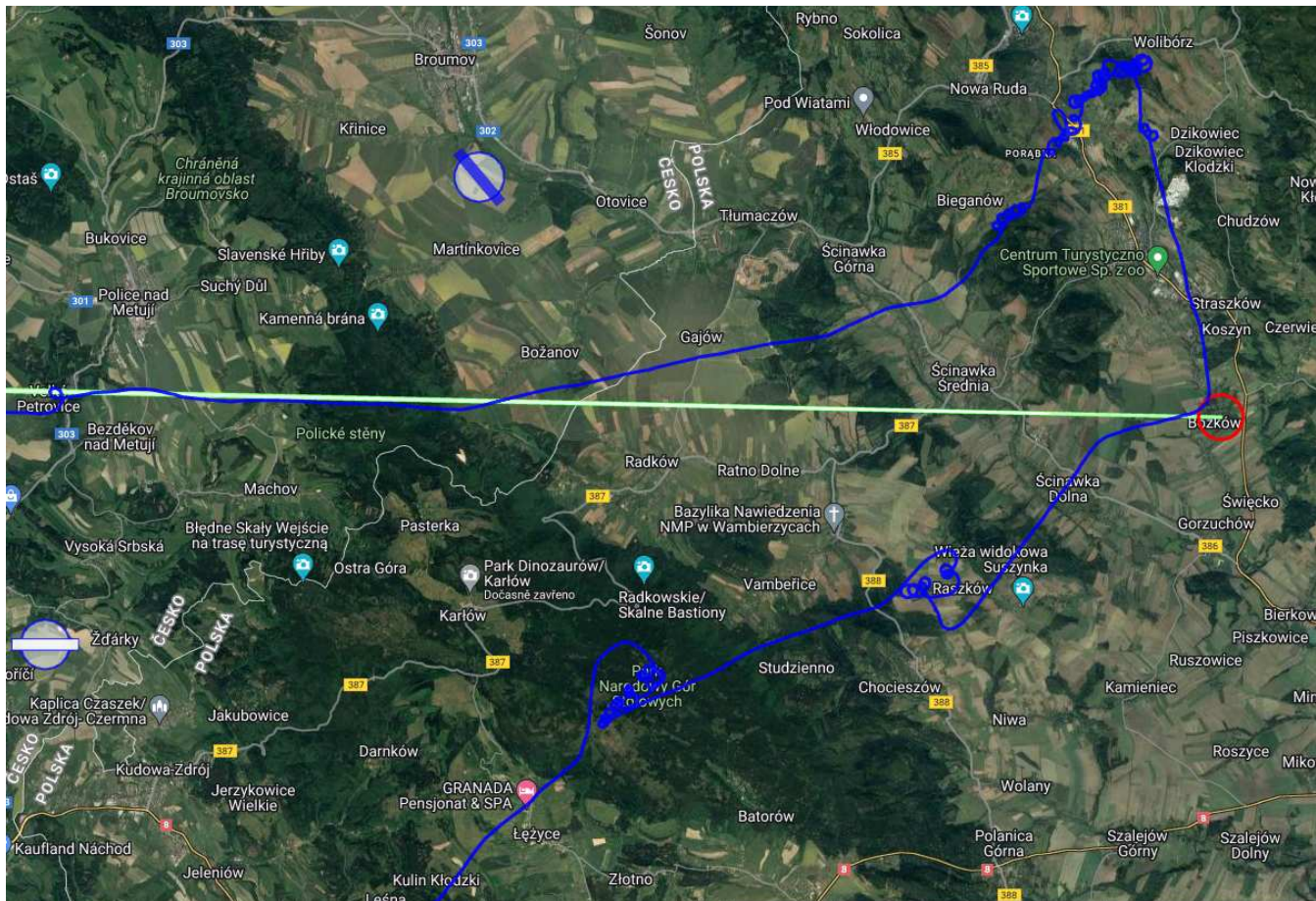
Když slunce nesvítí

Kde je ale sluníčko, proč tu sakra nesvítí! Že by Poláci šetřili? V šedi nad Stolovými horami po krátkém kličkování nacházím stoupání 1,5 m/s. Teď ho беру všema deseti. Vystoupám nějakých 550 m až do základny a letím k otočnému bodu Boskov, ke kterému to mám asi 15 km daleko. No, to bude zajímavé. Vůbec se mi nechce tam letět. Samá šed' nade mnou, nikde náznak kumulu, až tam někde v dáli na úpatí Sovích hor. Něco nalétnu a tak v tom něčem pro jistotu vystoupám asi 80 m. Je to ale slabota. Letím dál. Ještě že ta Vosička tak pěkně letí. To bude tím, že jsem ji na jaře dopřál v dílně voňavou kosmetiku s pořádnou porcí vosku. Teď se mi za to odvděčí.

Boskov už mám na dosah ruky, ale výška ubývá. Sektor líznu na jeho severozápadní straně jen tak, aby se neřeklo a letím na sever. Konečně už vidím nad hlavou zase modrou oblohu, před sebou směr Nowa Ruda pár chmurek, na zemi parádní lom a kousek dále, na hraně svahu, se právě dělá malý mráček. Kluky mám někde za sebou. Také bojují s tou šedivou hmotou na obloze. Teď bych je ale potřeboval tady. Tak pod chmurkami to ani nezadrvalo, co lom? Naletím na závětrnou stranu a nic. Předem vytipované možnosti docházejí. Mířím k malému mráčku na svahu a cestou mně nečekaně něco přizvedne. Dva kruhy, ale je to slabé. Sem se případně vrátím pro záchranu, kdybych to pod mráčkem nenašel. Termosko, pomoz! Popoletím ještě asi kilometr a konečně stoupák. No stoupák, spíš stoupáček, XC Soar mi ho průměruje na 0,8 m/s a tak točím, a točím a.... Musím nabrat výšku, abych doletěl za Broumovské stěny. Tam už zase svítí sluníčko a naskakují mraky. „Sedmičko, patnáctka, jak jsi na tom a jak to tam vypadá?“ Volá Burdýšek. „Zachraňuji se na svážku severně od otočňáku, pod tou šedí jsem nepotkal nic. Sem fakt letět nechceš.“ Předávám ne moc pozitivní informaci do éteru. Kroužím dále, pomalu stoupu a hele, už zase vidím za dvěma svahy přehradu Rozkoš, i když jen těsně nad vrcholy. Popolétnu dále a stoupání sílí na 1 m/s. Blížím se k základně, když tu vidím dole asi o kilometr níže maličkaté letadýlko. Burdýšek. „To je stejnej magor jako já!“ Letět takhle do ničeho může jenom sebevrah nebo blázen. Na druhou stranu, dokud letím, doufám. A bez občasného zarískování by člověk nikdy nic pořádného neulétl. Jen to chce mít v dohledu plochu pro přistání. Burdýšek míří pode mně. Ještě počkám pár kruhů, aby měl stoupák alespoň trochu označený a ptám se: „Našel´s?“ „Jo, něco tu je.“ „Tak hodně štěstí!“

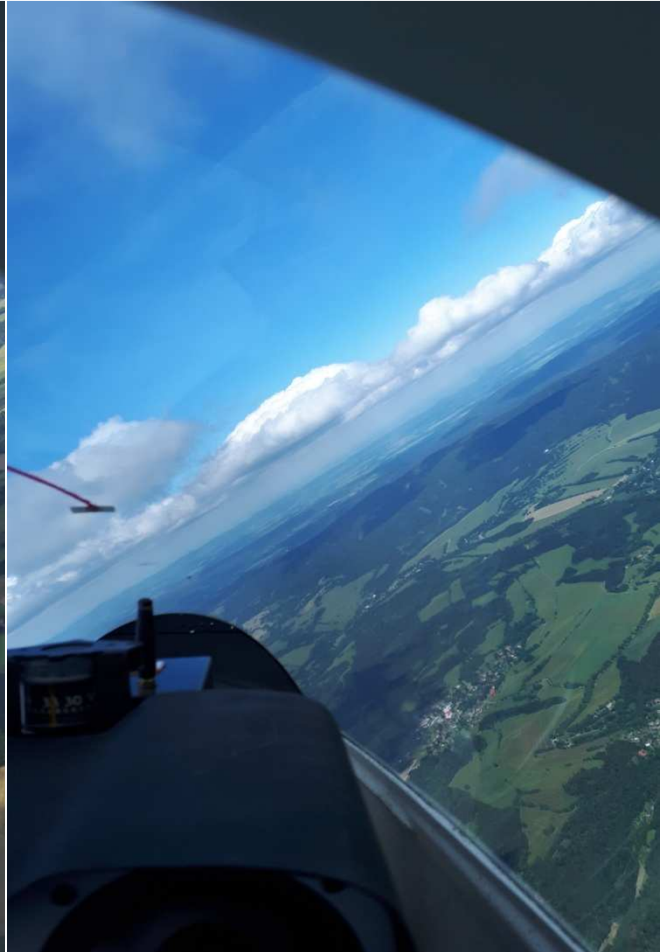

Prokloužu zhruba 20 km s prominutím tím svinstvem a kousek za Policí zkusím zase zatočit. Nic. Tak ještě dále k Jestřebím horám, návětrná strana svahu by měla fungovat. Už jsem zase v šesti stovkách nad terénem a konečně stoupání, průměr 1,5 m/s. Do rádia se ptám, kde jsou kluci. Michal hlásí: "A 6868, Hvězda, 1300 QNH". Burdýšek se zachránil nad Broumovem a už je v 900 QNH a Tom právě otočil Boskow a klouže. Vítr mně snese až k base na Odolově. Protáhnu kruh dále, ale stoupání nesílí, spíše naopak. Zkusím ještě náslunečnou stranu mraku a tady to konečně zabralo, dobírám základnu a pokračuji směr poslední otočňák - UTURN.

Před sebou vidím pod mrakem éro. Dojedu k němu a z reproduktoru slyším. „Čau Petře.“ „ Ahój.“ To Michal mně zatím někde přečadil a už jsme zase spolu v jednom šprajcu. Ve dvou se to lépe táhne a dalších 20 km putujeme spolu stylem Michal vyrazí, najde a já ho dojedu. Na úrovni Kunčic se rozdělíme. Michal letí kurzem k otočňáku a já vybočuji o 30°severněji. Spoléhám na černou řádku mraků, po které se vyvezu a pak se po větru vrátím na kurz. Bohužel špatný odhad, pod řádkou už nic nenacházím, spíše zvětšené opadání. Pokračuji zpátky k Michalovi, který mi označil další stoupák u Lomnice, ale už je vysoko nade mnou.

Nějak se mi přestalo dařit a vypadl jsem z rytmu. Než naleznu silnější stoupání na sluníčku stále ještě u Lomnice, přilétá pode mně Burdýšek a Michal hlásí otočení posledního otočňáku a letí domů. Nabral jsem výšky, co jen to šlo, protože prostor před otočným bodem se mi vůbec nelíbí. Hodně velká deka se roztáhla všude kolem a zastínila zemi pod sebou. Já pod tím v pohodě prokloužu, otočím UTURN a teď už se musím jen nějak dostat domů. Bude 17. hod., tak to mám ještě na těch posledních 62 kilometrů čas. Jen ten protivítr bude trochu protivný.

Trápení na dokluzu

Proklouzal jsem dalších 25 kilometrů a zkouším něco najít na závětrné straně lomu v Mladějově. Pár chmurek a slabé stoupání. Nebudu se zde zdržovat, výšku ještě mám. Doletím k Jinolickým rybníkům a ustředím se po dlouhé době do lepšího stoupáku. Z osmi stovek nad terénem mi to chvíli trvá, než se vydrápu do operační výšky. Mezi tím mně předletí Burdýšek a trochu blíže pod krásným mrakem u Jičina mně přestoupe. Letím dále, mraky cestou domů vypadají pěkně, tak mám v plánu dobrat výšku na dokluz v něčem silnějším. Předě mnou vidím asi Michala. Jihozápadně od Chotče dotočil a už je pravděpodobně na dokluzu do Vysokova.

Výšku na dokluz nabírám v metrovém stoupání, což mně stojí další čas, takže mně právě předlétl i Burdýšek. Tak takhle mně to nebaví. Jedu dál, snad někde ten dvojmetr potkám. Na hořickým svahu nalétávám o něco silnější stoupání, doberu skoro 500 metrů, ale na dokluz mi to pořád nedává. Vítr fouká proti nějakých 21 km/hod. a to už je znát. Vidím to nejen na displeji mobilu, ale i na tom, jak jsem se při kroužení zase vzdálil od domova. Michal hlásí do rádia 5 km do pásky. Ten se má. Po rádiu mu gratuluji ke čtyřstovce.

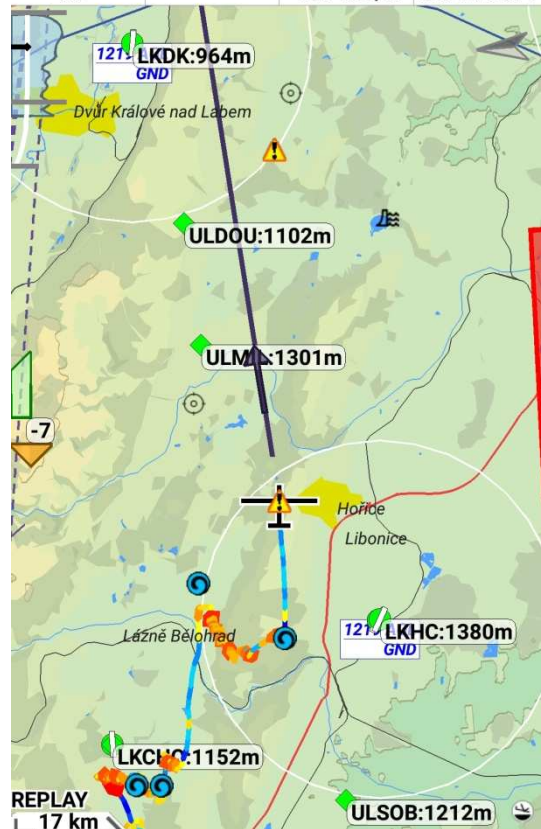
Já jedu po hořickým svahu a hledám ten správný mrak na dokluz. Ptám se Burdýška, zda nemá něco po cestě domů. Udává polohu stoupání u dvorského letiště, ale taky žádná hitparáda. Blížím se k dvorskému letišti a na návětrné straně svahu nalétnu stoupání. Nějakých 0,6 m/s, to je podobné, jako před chvílí hlásil Burdýšek. „No to je dřina s tím dokluzem dneska!“ Nebojím se, že bych domů nedoletěl, ale trvá to moc dlouho na můj vkus. Svázek opouštím a slyším Burdýška, jak hlásí 5 kilometr do pásky. Tak to je nějakých 15 km přede mnou.

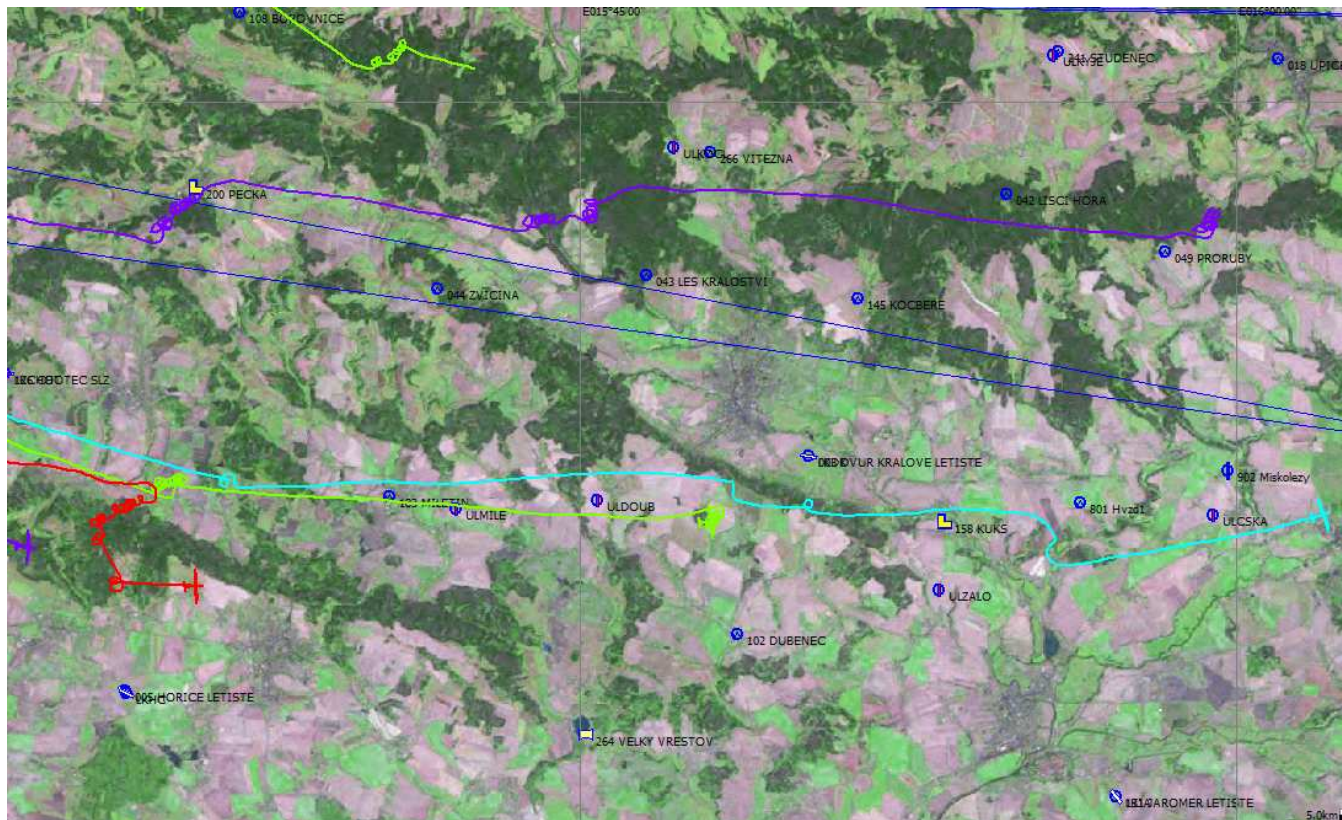
U Chvalkovic na hraně lesa dobírám posledních 200 m a hurá domů. Ptám se Toma, jak je na tom. Odpovídá, že má začátek hořického svahu a domů to má s odřenýma ušima. Tak to je fajn. Čtyři čtyřstovky uletěné z Vysokova v jednom dni, to tu ještě nikdy nebylo. Tak už abychom byli všichni v pořádku doma.

LKNACH	OB AltD	MC AUTO	V opt
43.1 km	-1019 m	1.1 $\frac{m}{s}$	114 $\frac{km}{h}$
22°»		114 km/h	STÁLÁ STF

LKNACH	OB AltD	MC AUTO	V opt
34.9 km	-7 m	0.8 $\frac{m}{s}$	109 $\frac{km}{h}$
«9°		109 km/h	STÁLÁ STF

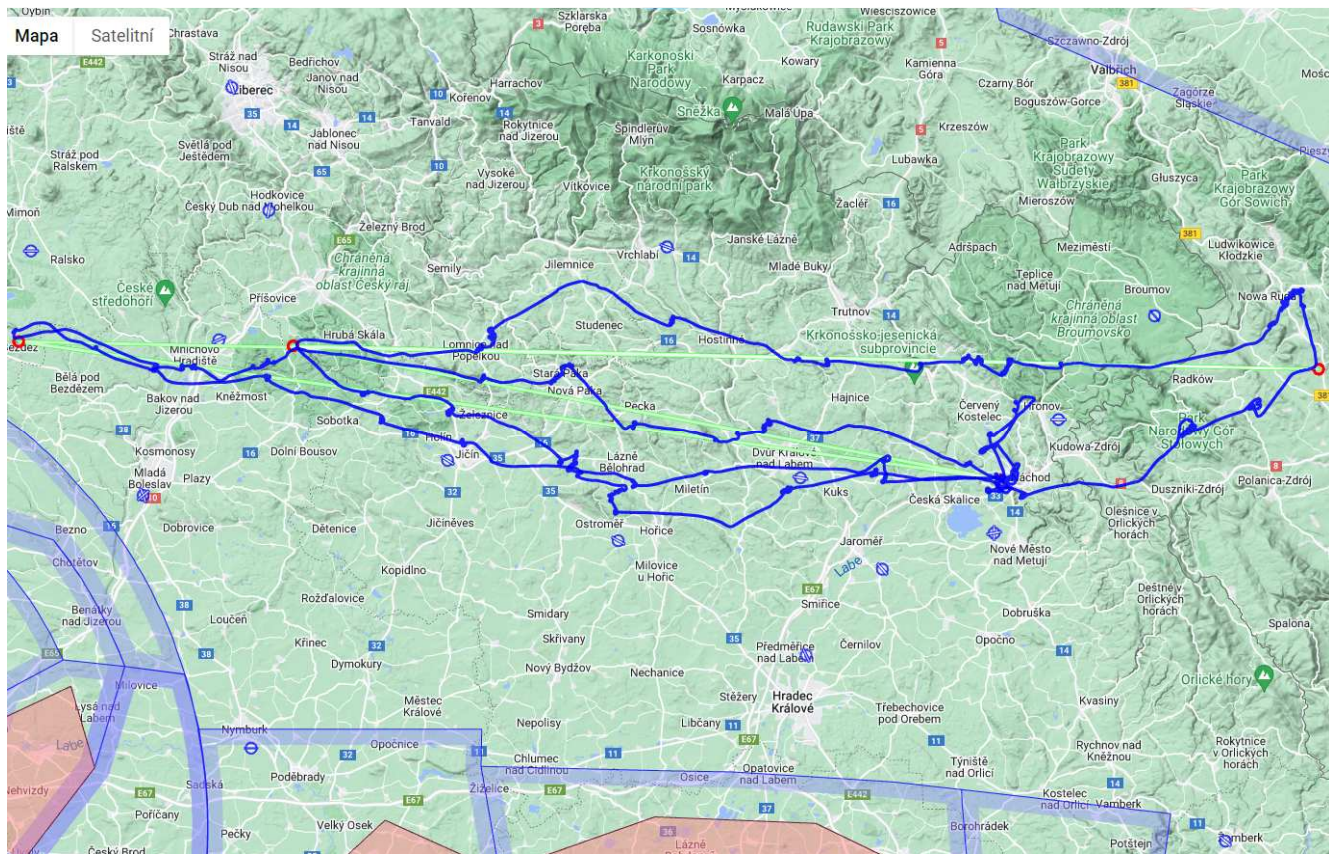
Doma

„A Náchod rádio, sedmička, pět kilometrů do pásky.“ Nikdo neodpovídá, ani není důvod. Teprve teď zjišťuji, že jsem přibíral výšku zbytečně kvůli obavě z nedodržení rozdílové výšky. Vždyť to můžu čudít do okružové výšky a ne do 800 m nad letištem. „Ach jo“. Tak to jsem se zase okradl o nějakou minutu zbytečným kroužením. Tahle hloupá chyba se mi letos stala už po druhé.

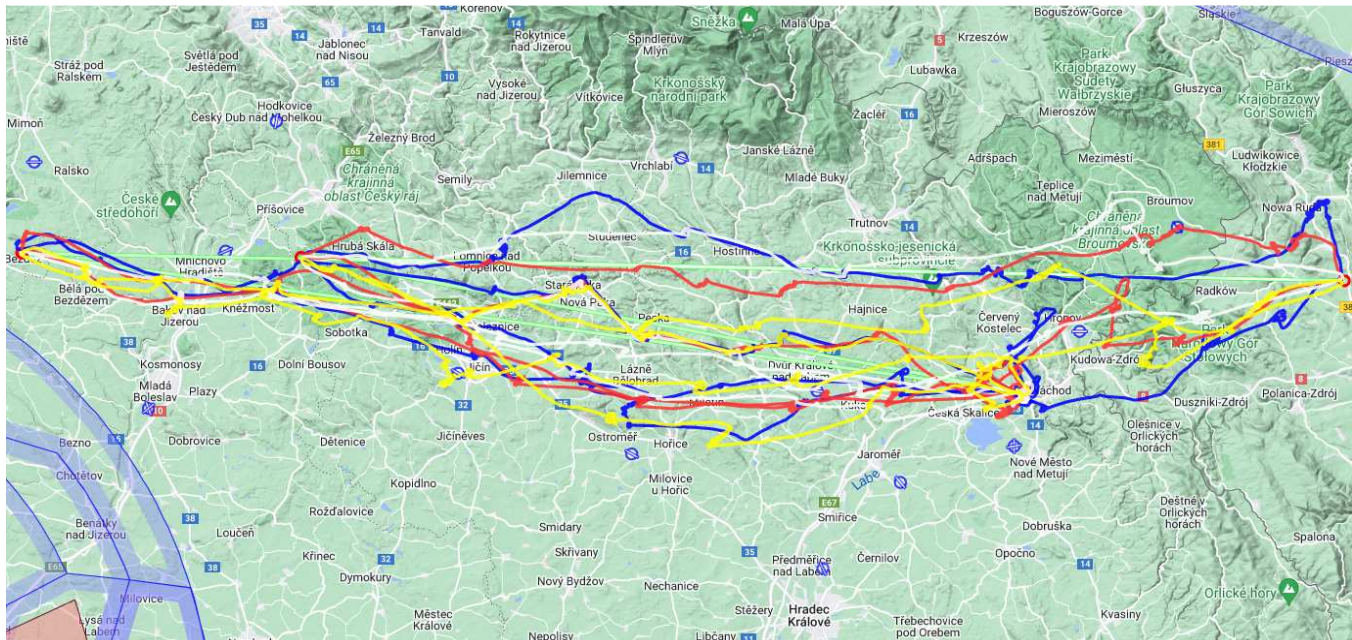
„A Náchod rádio, sedmička do průletu od západu 450 m nad letištem.“ Přitlačím Vosičku do větší rychlosti a prolítám cílovou páskou. Je přesně 18.00 hod. Kousek za letištem levá stoupavá zatáčka, pomalé vytráčení rychlosti, další zatáčka, kontrola větrného pytle a prostoru pode mnou, pak ještě pár zatáček na vyšší rychlosti a už se řadím do okruhu.

„Náchod rádio, sedmička z prostoru do druhé zatáčky levého 3.1, podvozek vysunut, zajištěn.“ Užívám si poslední bezstarostné chvíle dnešního letu a už jsem na finále. Přistávám po 6hod. a 20 min. a jsem maximálně spokojen. Teď opatrně, vítr mám do zad a to pro přistání není nikdy dobré. Dojíždím před odbočku k hangárům. Otevřu kabinu a Burdýšek i Michal mi jdou pomoci. Oba mi tisknou pravici a vzájemně si gratulujeme. Dnes je určitě k čemu. Ještě než se vyhrabu z větroně, nasadí mi podocasenku a dotlačí na odstavné místo před hangár. Vypínám všechna kurvítka (mobilní aplikace XC Soar, logger, akustické vário), jen rádio nechám zapnuté. Počkám na Toma, až přiletí a pak ho vypnu. Nemusím čekat moc dlouho. Za chvíli ho slyším hlásit, že je na dokluzu a že bude sedat z přímého na dráhu 0.9. No, tak to chce hodně odvahy! Z tohoto směru se vám zdá náš kopec neskutečně vysoký a také sedáte do kopce. Beru auto a jedu se na Tomovo přistání podívat a hlavně mu pomoci. A už ho vidím, právě podrovnává. Tak to byl ten dokluz opravdu na metry, možná na centimetry! Ten protivítr nám to pěkně komplikoval. Vylézám z auta, беру podocasenku a lano. Tomáš ještě sedí v kokpitu a úsměv má od ucha k uchu. Volám na něho: „Gratuluji. Z přímého sedají jen ti největší pankáči!“ Za okamžik si také tiskneme ruce. Odtáhnu Tomovu Vosičku před hangár a to je pro dnešek všechno. Hlavně, že to vše dobře dopadlo a klubový rekord nám jen tak někdo nevezme. A také před nadcházejícím HOPem to byl parádní trénink. Tak zase někdy na kopci nashledanou. Pětistovka už se na nás směje!

09.08.2022	CZ	725 b	Petr Seibr	405.9 km	71.31 km/h	Náchod	VSO-10
09.08.2022	CZ	700 b	Tomáš Meier	405.9 km	67.03 km/h	Náchod	VSO-10
09.08.2022	CZ	697 b	Miroslav Burdych	405.9 km	73.11 km/h	Náchod	ASW-15B
09.08.2022	CZ	639 b	Michal Nutil	405.9 km	75.85 km/h	Náchod	ASW-24B

Na satelitním snímku z 15. hod. SELČ je vidět oblačnost u Bozskova, s kterou jsme se museli vypořádat. Dost nám zneprjemnila život a také snížila dosaženou průměrnou rychlost na přeletu.

